

veel als «grootvader» beteekent (1). Grooter was weder het getal der namen, die met Kerk en Kerkdienst verband houden, als daar waren Bisdóm, Van Convent, Karthuys, Labée (l'Abbé), Imchoor, De Munnik, Smunniks, Smunks, De Pape (pastoor), Quispel (wijwaterkwast), Van den Tempel en De Zanger.

De eigenaardigste — en in haren oorsprong de minst verklaarbare namensoort — vormen misschien de Abstracte begrippen, die in de Heerenboekjes vertegenwoordigers vinden in Aalmis, Kracht, Leening, Noodt, Hazart; Pais, Peis, De Vrede; Taal; De Reuk en — Redelykheit!

Maar in aantal spannen onder de namen, mogelijk ook in 't algemeen, maar zeker in onze Naamwyzers, de Zaken en Voorwerpen de kroon. Ziehier een gansche lijst van 't ongemeenste. Baken, of Bake (zijde spek, of schippersmerk?), Bessem (bezem), Banheining (rasterwerk), Ben, Boei, Caillou, Codde (knots), Fiool, Gansnep (genaamt Tengnagel tot Boukenhaven), Hammevel, Houthaak, Kog (schip), Kelk, Knipschaar, Karnier (deurhengsel, knier), Kudde, Kien (dennenhout?) (2), Letael (letalle «siège de bois» (3), Lont, Mik (houten gaffel, bifurcatie), Marschuyt, Pikfatt (diaken der Eng. Episcop. gemeente in 1716), Planck, Portaal. Voorts Roskam, Schrap, Stelt, Step (steppe, of stip?) Top, Vishoek, Vingerhoet en Vlok. Voor ieder ambacht wat, maar het best vindt de kashouder zijn gading met Kleinoot, Juweel, Robijn, Rink en De Ring. — De Brauw kan «wenkbrauw, zoom, rand, kroonlijst» beteekenen (4); en Kornelis de Boot'Er be-

---

(1) Lorédan-Larchey.

(2) Kien «bois résineux», Lorédan-Larchey. Waarom en vanwaar? Kienboomhout, pijn-, dennenhout. (Pinus, taeda, Kiliaan).

(3) Lorédan-Larchey.

(4) Verdam, Middelnederlandsch Woordenboek op brauwe.